

Zadeva T-34/02

EURL Le Levant 001 in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti

„Državne pomoči – Pojem zainteresirane stranke – Poziv k predložitvi pripomb –
Odločba o uvedbi postopka iz člena 88(2) ES – Ukrep davčne olajšave
za določene prekomorske naložbe – Razvojna pomoč ladjedelništvu – Presoja glede
na člen 87(1) ES – Obveznost obrazložitve“

Sodba Sodišča prve stopnje (prvi razširjeni senat) z dne 22. februarja 2006 . . . II - 272

Povzetek sodbe

- 1. Postopek – Tožba pravne osebe zasebnega prava – Pravno sredstvo, s katerim se postopek začne
(Poslovník Sodišča prve stopnje, člen 44(5))*

2. *Postopek – Tožba fizične osebe – Pravno sredstvo, s katerim se postopek začne (Poslovník Sodišča prve stopnje, člen 44(3))*
3. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Upravni postopek – Obveznost Komisije, da zainteresirane stranke pozove k predložitvi pripomb (člen 88(2) ES; Uredba Sveta št. 659/1999, členi 1(h), 6(1) in 14(1))*
4. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Upravni postopek – Obveznost Komisije, da zainteresirane stranke pozove k predložitvi pripomb (člena 86(1) ES in 87(1) ES; Uredba Sveta št. 659/1999, člen 6(1))*
5. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Prepoved – Odstopanja – Pomoči ladjedelništvu – Direktiva 90/684 (člena 87(1) in (3)(e) ES in 253 ES; Direktiva Sveta 90/684, člen 4(7))*
6. *Pomoči, ki jih dodelijo države – Upravni postopek – Odločba Komisije – Sodni nadzor – Omejitve (člena 88(2) ES in 230 ES)*

1. Če pooblastilo, ki ga je odvetniku dala tožeča stranka, ni datirano, to ne more pomeniti podlage, da se v skladu s členom 44(5) Poslovníka Sodišča prve stopnje tožba razglasi za nedopustno, saj je bilo to pooblastilo, zato ker je v prilogi te tožbe, nujno dano pred njeno vložitevjo.

obličnostne in druge zahteve, mora pa ga predložiti v primeru izpodbijanja. Poslovník Sodišča prve stopnje torej dovoljuje, da fizične osebe zastopa odvetnik, ne da bi mu bilo treba predložiti pooblastilo, medtem ko mora za pravno osebo to storiti. Načeloma zadošča, da odvetnik fizičnih oseb predloži potrdilo, da je vpisan v imenik odvetnikov države članice.

(Glej točki 54 in 55.)

2. Iz člena 44(3) Poslovníka Sodišča prve stopnje izhaja, da odvetniku ni treba predložiti pooblastila, ki izpolnjuje vse

(Glej točke od 62 do 64.)

3. Iz člena 88(2), prvi pododstavek, ES izhaja, da mora Komisija pred ugotovitvijo nezdržljivosti državne pomoči s skupnim trgom zainteresirane stranke pozvati k predložitvi pripomb. Obseg navedene obveznosti je podrobno določen v členu 1(h) Uredbe št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88 ES], ki „zainteresirane stranke“ opredeljuje kot „katero koli državo članico ali osebo, podjetje ali združenje podjetij, na katerih interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala, predvsem upravičenec pomoči, konkurenčna podjetja in poklicna združenja.“ Če se formalni postopek preiskave nanaša na nezakonito pomoč, ki je bila izvedena, postane vprašanje opredelitve prejemnika pomoči pomembno, ker člen 14(1) Uredbe št. 659/1999 določa, da v primeru „negativne odločbe“, s katero je ugotovljeno, da je taka pomoč nezdržljiva s skupnim trgom, „Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč“.

sredni prejemniki pomoči in ker gre za „zainteresirane stranke“ v smislu zgoraj navedene opredelitve. Opredelitev prejemnika pomoči nujno pomeni „bistvena dejanska in pravna vprašanja“ v smislu prvega stavka člena 6(1) Uredbe št. 659/1999 in jo je treba v skladu s to določbo podati v odločbi o uvedbi postopka, če je to na tej stopnji postopka mogoče, saj bo prav na podlagi take opredelitve Komisija lahko sprejela odločbo o vračilu. Če v odločbi o uvedbi postopka ali na poznejši stopnji formalnega postopka preiskave pred sprejetjem dokončne odločbe, s katero se ugotovi, da pomoč ni združljiva s skupnim trgom, ni navedeno, da je bila taka zainteresirana stranka prejemnica sporne pomoči, se namreč ne more šteti, da je bila ustrezno pozvana k predložitvi pripomb, saj lahko upravičeno meni, da take pripombe niso nujne, ker ni opredeljena kot prejemnica pomoči, ki jo je treba vrniti.

(Glej točke od 77 do 83.)

Zato je treba v okviru presoje pomoči, ki je bila izvedena v obliki davčnih olajšav, vlagatelje, ki so od nje imeli korist, pozvati k predložitvi pripomb v okviru upravnega postopka, ker so v dokončni odločbi Komisije, v kateri je ugotovljeno, da je omenjena pomoč nezdržljiva s skupnim trgom, opredeljeni kot nepo-

4. V postopku preiskave državnih pomoči je Komisija z nesprejetjem stališča o predlogu zainteresirane stranke na podlagi člena 6(1), zadnji stavek, Uredbe

št. 659/1999 za podaljšanje enomesečnega roka, ki ga imajo zainteresirane stranke za predložitev pripomb glede odločbe o uvedbi postopka, in s tem, da tej zainteresirani stranki ni omogočila, da predloži svoje pripombe glede omenjene odločbe, ne da bi navedla razloge, zaradi katerih njen predlog ni bil „ustrezno utemeljen“, kršila omenjeni člen 6 (1), zadnji stavek.

5. Preučitev pomoči v zvezi z ladjedelništvom se ne sme omejiti zgolj na njeno presojo glede na člen 4(7) Sedme direktive 90/684/EGS o pomoči ladjedelništvu, temveč je treba najprej ugotoviti, s čim so izpolnjeni pogoji iz člena 87(1) ES, za ugotovitev, da pomoč ni združljiva s skupnim trgov, saj je izpolnitev teh pogojev nujno potrebna za to, da je državna pomoč nezdružljiva s skupnim trgov. Če je pomoč združljiva s skupnim trgov, ker niso izpolnjeni pogoji iz člena 87(1) ES, se namreč sedma direktiva – sprejeta na podlagi člena 87(3)(e) ES – ne uporablja, saj navedena direktiva nujno predpostavlja, da je zadevna pomoč nezdružljiva s skupnim trgov na podlagi člena 87(1) ES.

Na področju državnih pomoči se Komisija ne more zateči k formalistični razlagi svojih obveznosti, saj je v skladu z splošnim pravnim načelom – ki zahteva, da je treba vsaki osebi, v zvezi s katero se lahko sprejme odločba, ki posega v položaj, dati možnost, da lahko učinkovito predstavi svoje stališče v zvezi z obremenilnimi elementi, na katere je Komisija oprla svojo odločbo – potrebno, da ima posameznik, v zvezi s katerim namerava Komisija sprejeti odločbo, ki posega v položaj, s tem ko ga opredeljuje kot prejemnika nezdružljive pomoči, ki mora navedeno pomoč vrniti, možnost, da pred sprejetjem take odločbe navede svoje pripombe.

Zato je treba, ob tem da ni pojasnil, na podlagi katerih bi bilo mogoče razumeti, s čim zadevna pomoč izpolnjuje vse pogoje iz člena 87(1) ES, odločbo Komisije razglasiti za nično, saj je ta institucija kršila obveznost obrazložitve, ki ji jo nalaga člen 253 ES.

(Glej točke od 92 do 97.)

(Glej točke od 112 do 123 in 132.)

6. Če so v okviru tožbe, vložene zoper odločbo Komisije, na področju državnih pomoči sodišču Skupnosti predloženi dokumenti, ki jih tožeče stranke niso mogle predložiti v okviru formalnega postopka preiskave in v katerih so dejstva, ki bi lahko nasprotovala dejstvom, ki jih je imela Komisija na voljo v okviru upravnega postopka in na podlagi katerih je sprejela izpodbijano odločbo, to sodišče ne more namesto Komisije presojati morebitnih gospodarskih ali pravnih posledic navedenih dejstev za njeno analizo. Če bi sodišče Skupnosti ti storilo, bi namreč izvedlo svojo analizo in na podlagi novih zatrjevanih dejstev

oblikovalo svoje zaključke, namesto da bi presojalo zakonitost sporne odločbe. To pa ni naloga sodišča Skupnosti. Ker sodišče Skupnosti s svojo presojo dejstev, zlasti z gospodarskega vidika, ne sme nadomestiti presoje avtorja odločbe, namreč *a fortiori* ne sme opraviti nove presoje na podlagi dejstev, ki niso bila pretresena v upravnem postopku pred Komisijo.

(Glej točki 138 in 139.)